

har ikke forhandlet med Kommunerne under den Forudsætning, at de militæres kommunale Skattepligt skulde forandres. Det er et Spørgsmaal, som helt blev holdt udenfor Forhandlingerne.

Ordføreren (Andreasen): Jeg forstaar ikke det ærede Medlems Indsigelse, thi den Paastand, han siger, at jeg har fremsat, er netop den, han selv fremsætter. Jeg har aldeles ikke fremsat nogen Paastand om, at daværende Forsvarminister Berntsen har forhandlet med Byerne under den omtalte Forudsætning, jeg har kun fremdraget denne Sags Forhistorie og sagt, at da Ministeriet henvendte sig til Købstæderne og anmodede om at faa en Garnisonsordning tilvejebragt, blev det ved Andragender og Henvendelser Gang paa Gang understreget, at de følte sig brøstholdne ved at gaa ind paa en Ordning, som forudsatte de Vederlag, der var fastsatte ved Forordningen af 1816 og de senere Tillæg af 1866—67. Jeg har aldeles ikke fremsat nogen Paastand om, hvad der var det ærede Medlems Forudsætning, det er en fuldstændig Misforstaaelse.

Klaus Berntsen: Det er denne Misforstaaelse, jeg har villet rette. Jeg kunde af det ærede Medlems første Foredrag ikke skønne rettere, end at han sigtede til den Overenskomst, der sidst er truffet, altsaa den nugældende Overenskomst mellem Regeringen og de tsjællandske Garnisonsbyer. Hvad der er sket før den Tid, vedkommer ikke mig, jeg har kun Ansvaret for den Fortid, i hvilken jeg har forhandlet med de vedkommende Byer angaaende denne Sag, og da blev den Forudsætning, det ærede Medlem nævnede, ikke taget med i Betragtning. Men saa er vi jo enige.

Jensen-Sønderup: Den meget ærede Ordfører (Andreasen) forveksler vistnok Ønsker med Forudsætninger. Jeg har ingen Sinde næret Tvivl om, at det var et stærkt Ønske hos Garnisonsbyerne at faa den samme Skat af de militære skattepligtige som af enhver anden kommunal Skatteyder, men det ærede Medlem sagde selv, at netop fordi de ikke kunde faa dette, havde de søgt at opnaa andre Begunstigelser, Begunstigelser med Hensyn til de militære Etablissementer, der skulde opføres o. s. v., og jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at man virkelig ogsaa fra det Udvalgs Side, der forhandlede med

Byerne, havde gjort visse Indrømmelser, netop under Hensyn til, at de ikke fik mere end de 2 pCt. i Skat. Men det turde være det bedste Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har Ret i, at det ingen Sinde har været Forudsætningen fra Ministeriets Side, at Bestemmelsen skulde ophæves, thi man vilde dog selvfølgelig ikke lade sine Embedsmænd gøre visse Indrømmelser under Hensyn til, at Kommunen kun faar 2 pCt. i Skat af de militære skattepligtige, hvis det samtidig var en Forudsætning, at senere skulde denne Bestemmelse ophæves.

I øvrigt er jeg ret tilfreds med, hvad den ærede Ordfører sagde om Indkvarteringsbestemmelserne. Den ærede Ordfører sagde: Vi kan ikke være tjente med, at Bestemmelser, der er fastsatte i 1816 og 1866—67, da Konjunkturer og Priser o. s. v. var helt andre end nu, fremdeles skal være gældende med Hensyn til Indkvartering. Deri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem. Men det ærede Medlem vil bøde paa dette uheldige Forhold ved at lade de militære betale noget til Kommunerne af de Lønninger, vi fastsatte for dem i 1909, og deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Jeg synes, det er ikke rigtigt handlet overfor de militære skattepligtige, at vi, naar vi er enige om at erkende, at der trænges til Forandring i de gamle Bestemmelser med Hensyn til Kommunerne Deltagelse i Udgifterne ved Indkvartering, vil rette derpaa ved at paalægge de militære skattepligtige at udråde 160,000 Kr. til Kommunerne. Det vilde være en mærkelig Fremgangsmaade. Jeg mener, som jeg har haft Lejlighed til at sige baade i Mindretallets Betænkning og ved mine Udtalelser her, at der kræves en samlet Overvejelse saavel af Indkvarteringsordningen som af Spørgsmaalet om de militære Personers Lønninger og deres Skatter.

Den ærede Ordfører sagde, at jeg var saa bedrøvet over, at Kommunerne fik en forøget Indtægt. Nej, det er jeg ikke bedrøvet over, men jeg er bedrøvet over, at man, naar man finder, at Kommunerne faar for lidt Skat eller har for store Udgifter til Militærets Indkvartering, vil paalægge de militære skattepligtige at betale Kommunerne Erstatning derfor uden samtidig at foretage Ændringer i deres Lønninger. Jeg under Kommunerne alt muligt, jeg ved, at de er spændte haardt for, men jeg vil ikke bøde paa dette Forhold ved at paalægge de militære skattepligtige